

prima instanță: C. Stănilă
instanța de apel: E. Ababei, N. Matveeva, G. Polivenco

dosarul nr: 2ra-880/14

ÎNCHEIERE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Chiașco

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Chiașco împotriva Nataliei Botnariuc cu privire la declararea nulității contractului de înstrăinare

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2013, prin care au fost respinse apelurile declarate de Tatiana Chiașco și Firma de Producție și Comerț „Service-Auto” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Glodeni din 08 februarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 21 septembrie 2012, Tatiana Chiașco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Botnariuc cu privire la declararea nulității contractului de înstrăinare.

În motivarea acțiunii a indicat că conform contractelor de donație nr. 3618 din 26 august 2008, nr. 3617 din 26 august 2008, 2616 din 26 august 2008, nr. 3619 din 26 august 2008, nr. 3620 din 26 august 2008 îi aparține imobilul situat în satul Iabloana r-nul Glodeni.

Susține că acest imobil i-a fost donat de SRL „Gaz-Taf-Grup” în contul datoriei.

Afirmă că la 01 martie 2010 a încheiat un contract de locațiune a averii cu FPC „Service-Auto” SRL în persoana lui Alexandru Tuciac, pentru activitatea gospodărească.

La 15 septembrie 2012 între reclamantă și DPC „Service-Auto” SRL a fost încheiat contract-memorandum de locațiune pe un termen de 5 ani a întregii averi, cu dreptul preferențial de dezamanetare sau primire în donație a averii vizate de FPC „Service-Auto” SRL.

Indică că la 24 aprilie 2012 la notarul public Iu. Chiriliuc a perfectat contractul de donație pe numele Alexandru Tuciac.

Susține că în luna mai a aflat că la averea sa pretind alte persoane, și că ea ar fi încheiat un acord de reziliere a contractului de donație încheiat la 26 aprilie 2011.

Invocă că la interpelarea adresată biroului notarial a primit răspunsul nr. 32 din 17 mai 2012 din care rezultă că între reclamantă și Botnariuc Igor nu există careva acord.

Relatează că proprietatea sa a fost revândută d-nei Natalia Botnariuc și ea pretinde la această avere.

Afirmă că nu a semnat contractul de înstrăinare pe numele Nataliei Botnariuc la Biroul notarial din Glodeni.

Solicită declararea nulității contractelor de înstrăinare încheiate între reclamantă și Natalia Botnariuc, cu numerele cadastrale: 48342112386, 48342112384, 4834212387, 483212388 și 4834212389 situate în sat. Iabloana, r-nul Glodeni.

Prin hotărârea Judecătoriei Glodeni din 08 februarie 2013 acțiunea a fost respinsă și încasat de la Tatiana Chiașco în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei. Totodată, a fost anulată interdicția de înstrăinare a bunurilor imobile cu următoarele numere cadastrale: 48342112386, 48342112384, 48342112388 și 48342112389 situate în sat. Iabloana, r-nul Glodeni.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2013 au fost respinse apelurile declarate de Tatiana Chiașco și FPC „Service-Auto” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 ianuarie 2014, Tatiana Chiașco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

Afirmă că instanța de apel nu a constatat că prima instanță a omis niște prevederi legale cu caracter imperativ, și anume art. 26, art. 27, art. 56, art. 60, art. 75, art. 80 art. 81 CPC.

Invocă că reprezentantul său la ședința de judecată a primei instanțe din 08 februarie 2013 a înaintat un demers cu privire la obligarea administratorului „Gaz-Taf-Grup” SRL - Botnariuc Igor de a se prezenta în ședința de judecată, în vederea audierii sale, precum și pentru a-i solicita prezentarea acordurilor de reziliere a contractelor de donație și a altor contracte de înstrăinare legate de imobilele litigioase (f. d. 106), însă instanța a lăsat fără soluționare demersul în cauză.

Mai indică că avocatul său Guțu L. a solicitat să i se dea termen pentru a prezenta o cerere de modificare a pretențiilor, având în vedere circumstanțele noi ieșite la iveală în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult decât atât, avocatul a invocat repetat că nu poate modifica pretențiile din acțiune, deoarece nu avea împuterniciri în acest sens, deoarece în mandatul acordat ea nu i-a acordat dreptul de a renunța la acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii.

Menționează că ultima ședință de judecare a cauzei din 08 februarie 2013 s-a desfășurat în lipsa ei, dânsa fiind plecată în mun. Chișinău la sesiune universitară,

invocând că ea avea tot dreptul să participe la dezbaterile judiciare și să-și expună punctul de vedere. La fel, afirmă că din interpretarea prevederilor art. 75 CPC rezultă că împrejurarea că ea și-a angajat avocat nu o decade din dreptul de a participa personal în proces.

Susține că instanța neglijând totalmente principiile contradictorialității, egalității și al disponibilității, profitând de absența sa, a respins demersul avocatului său și a dispus terminarea examinării cauzei.

Consideră că o încălcare similară a comis Curtea de Apel Bălți, când a respins cererea de amânare depusă de FPC „Service-Auto” SRL, invocând caracterul abuziv al acesteia și a dispus examinarea apelului în lipsa ultimei. Or, din materialele cauzei rezultă că FPC „Service-Auto” SRL nu a abuzat în nici un fel de drepturile sale procesuale, cu atât mai puțin de dreptul de a cere amânarea cauzei, în schimb, intimata și intervenientul „Gaz-Taf-Grup” SRL au exercitat abuziv acest drept al lor pe toată durata procesului, tergiversându-l intenționat.

Invocă că instanța de apel, similar primei instanțe a lăsat fără soluționare demersul avocatului Liubovi Guțu privind obligarea prezentării de către „Gaz-Taf-Grup” SRL a acordurilor de reziliere a contractelor de donație.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (2) lit. c) și art. 185 alin. (1) lit. c) CPC, pregătirea pentru dezbateri judiciare este obligatorie pentru orice pricină civilă, iar unul din scopurile sale fiind stabilirea componenței participanților la proces și implicarea în proces a altor persoane. Judecătorul, în faza de pregătire a pricinii pentru dezbateri judiciare, îndeplinește un șir de acte, printre care: soluționează problema intervenirii în proces a coreclamanților, co-pârâților și intervenienților, le explică drepturile și obligațiile lor procedurale.

Invocă că Judecătoria Glodeni nu a verificat și nu a introdus în proces persoanele care puteau să își declare propriile pretenții asupra obiectului litigiului între părțile inițiale sau a căror interese puteau fi atinse prin hotărârea judecătorească. Contrar prevederilor legale, prima instanță nu a antrenat în proces pe Anatolii Punga, căruia „Gaz-Taf-Grup” SRL, ulterior presupusei rezilieri a contractelor de donație încheiate cu recurenta, i-a donat imobilele din sat. Iabloana, r-nul Glodeni cu nr. cadastrale: 4834212384, 4834212386, 4834212387, 4834212388, 4834212389, în baza contractelor de donație nr. 1993-1997 din 26 iunie 2012.

Afirmă că aceste circumstanțe sunt relevate de Ordonanța privind încetarea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 11 decembrie 2012 (f. d. 96), care a fost anexată la materialele cauzei în ședința din 21 ianuarie 2013.

Mai invocă că prima instanță nu a atras în calitate de intervenient pe Alexandr Tuceac, deoarece anume lui Alexandr Tuceac, în calitate de persoană fizică și nu ca reprezentant al FPC „Service-Auto” SRL, ea a donat imobilele menționate, la 27 aprilie 2012 (f. d. 10-17).

Cu referire la art. 432 alin. (3) lit. d) CPC, consideră că atât Judecătoria Glodeni, cât și Curtea de Apel Bălți au soluționat problema drepturilor lui Anatolii Punga și Alexandr Tuceac, care nu au fost implicați în acest proces.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei integrale a fost expediată în

adresa părților la 27 noiembrie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 31420 (f. d. 230-231), care a fost recepționată de recurentă la 29 noiembrie 2013, conform datelor din avizul de recepție (f. d. 232).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen, la 13 ianuarie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Chiașco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tatiana Chiașco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Chiașco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Tatiana Chiașco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov